

DRUHÉ JEDNÁNÍ

Velitel předchází a popohání ostatní, stařec nejvíc padá, velitel ho plácá

Velitel: Slyš, starouši, spěchej vpřed,
i když ta hromada čerstvého dříví
ramena tvá i vetchou páteř kříví.

Sbor otočen do publika

Sbor bez V: Čekal by snad někdo takový střet?

Má délka života je už dlouhá,
podivné zažívám věci, ouha!
Kam to, veliteli, dospěl náš svět?
Ženy jsme rukama pracně těšily,
ony teď proti nám strašně zhřešily!
Poklady nechtějí nám vrátit zpět,
z Akropole na nás pyšně shlíží
skryté za zámkem a pevnou mříží.

(oplzlá gesta)

Velitel: Pospěšme si rychle ke hradu,
chovejme se mužně, silácky,
i když nás tlačí naše klacky,
postavme z nich ženám ohradu,
mysleme na svoji ambici
zrádkyně spálit na hranici,
shoří za našeho jáсотu...
první Libidztrátu – šlápotu.
Proč ženy nevytěly, co je na vině?
Během evoluce přirostly k vagíně.

(ukázat svaly nahoru)

sbor: Přísahám při božské Deméter,
dokud jsme živi my chlapáci
nebude míti z nás legraci
žádná ze spiklených všech sester
Ani Kleomenes, spartský král,

(svaly zespondu)

když první Akropoli dobyl,
nás tak moc jak ženy nezlobil.
Nakonec zbraně své nám vydal,
stačil mu maličký plášť lichý
k zakrytí celé spartské pýchy,
u nás se po šest let nekoupal,
domů se smrdutý odebral.

Velitel: Tvrdé úsilí za to tehdy stálo.
mnoho vojáku u brány spalo.

Tenhle převrat, to je konec,
když neskončíme drzý pokus
zlých žen, které i Diovi se hnusí,
když porazí nás hloupé husy,
tak složím maratonský věnec
– ať nosí ho třeba Zátopus!

sbor: Už jenom vystoupat na kopec,
pojďme na Akropoli vzhůru.
Jak tuhle velkou dřeva fůru
odtáhnou naše stará záda?
Každého velká tíží kláda.
Měli jsme vzít osly na túru!
Teď nesmí uhasnout oheň náš, *(srocují se kolem ohně)*
dýchejme zhluboka, *(pauzička, rázně)* ať hoří!
nás konec cesty nepokoří,
do ohně foukni a plamen máš!

FÍFIFI FÍFIFI FÚÚFUFU

(Rozdělávají oheň, mlhostroj, možno požádat Urbanovou o zapalovač)

Stařec: Jak hustý dým oči mi mhouří!
Jako když Urbaniké kouří!

Sbor: Bohové, u Diova pyje!

Jak štípe do očí kouř z hrnce, *(mají rendlík na žhavé uhlíky)*
jako když zakousne pes srnce,
jak výheň z Héfaistovy pece,
štiplavě do očí mi ryje!

Velitel: Nahoru ke hradu oheň nes,
ať bohům pomůžem ještě dnes.
Sic kosti ohlodá stepní pes!

Sbor: *FÍFIFI FÍFIFI FÚÚFUFU*

Velitel: Díky bohům, oheň hoří,
složme naše dříví ze zad,
pojdme doutnáky nařezat,
když se brány neproboří,
kouřem otevřem si sami,
přidusíme drzé dámy.
Složme klády, ať netlačí,
Ten dým naše plíce dusí,
jak Jan Husos si tu zkusím,
pomozte mi, už nestačím.

(složí to dříví)

Konečně rovně stojím na nohách,
teď rozdmýchejte oheň v nádobách.

Sbor: Uhlíky ať žhnou a kouří *(chodí kolem ohně)*
Niké, vítězná naše bohyně, *(oslovují bohyni s jednou paží vztyčenou)*
pomoz nám porazit ženy a tchyně,
které se proti nám v obci bouří.

(Pauzička, náčelnice vykukne zpoza kulis.)

Náčelnice: Dámy, nějaký kouř vidím v dáli,
pojdme se podívat, co tam kdo pálí.

Sbor na hradbách: Utíkej, má matko pluku, leť,
dříve než Pochvilé spálí pleť,

než padne Zkládilé v plamenech,
chtějí nás upálit v hradních zdech,
a vítr plameny dál šíří.

Stihneme ty dědky usmířit?

Spustilé: Mám vodu ve vědru konečně,
u studny byly jsme společně,
všichni se chovali jak trhlí
nával jak v Kauflandii trhy,

Sbor žen: o vědra strhla se pranice,
všichni se drali tam v panice.

Pochvilé: Zvládla jsem prodrat se zástupy,
jdu ženám pomoci ze záhuby.
Houf dědků se dřevem prý blázní,
nese ho na hrad dav svérázný,
jako na vytopení lázní.

Sbor žen: Svě klády přináší na náš hrad,
prý o vlast chtějí se postarat
a spálit ničemných žen plémě,
těch, co nepřijímají sémě.
Bohyně, kéž nikdy nevidím,
jak z našich žen stoupá kouř a dým!

Z velkých žen, které spasí města,
donutí muže s válkou přestat.

(přidají se hradby)

Proto, ó bohyně ze zlata,
zabrána byla půda svatá,

Athéno, o pomoc tě prosím,
ať hrad nespálí žádný zlosyn,
pomoz nám vědra s vodou donést!

Náčelnice: Stát dámy, kdo se sem snaží vlézt?

Vy staří dědkové, chystáte se k dílu,

k obludné věci zde sbíráte sílu?

Velitel: Co to vidí naše zraky,
to jsme tedy nečekali,
hejno stařen vzpouru chválí,
přidat chtějí se k nim taky.

Náčelnice: Snad se nás už nebojíte,
vždyť nás všechny nevidíte,
jsou nás ještě tisíce!

Velitel: Nenechme je mluvit, braši,
od hub se jim žvásty práší,
flákněme ty slepice!

napřáhnou ty klacky

Náčelnice: Odložme svůj náklad těžký,
přijdou a dáme jim do držky!

Velitel: Někdo vám dá přes rypák
jako Karlosovi ránu,
pak už zavřete svou tlamu,
nenecháme to jen tak.

Náčelnice: Udeř, tak se s tím nepař,
klidně ti nastavím tvář.
Žádná coura, jež se bouří,
už ti nikdy nevykouří.

Velitel: Sklapni svoje staré pysky,
nebo budu lítat třísky.

Náčelnice: Jen pojď k jedné z krásek
a zkus jí zkřivit vlásek.

Velitel: Násilím tě klidně zlomím,
co uděláš, když tak zlobím?

Náčelnice: Zubama ti vše ukousnu,
budeš se mít jak ve zlém snu.

Velitel: Ženy, to je tragédie,

svůdné mládí trvá krátce
a pak se jen podobají matce.
Chraň před nimi svého pyje.

Náčelnice: Dámy, zdvihněme svá vědra,
těmhle dědkům hráblo z vedra!

Velitel: A proč, sakra, bábino,
přinášíte tolik vody?

Náčelnice: A proč, ty stará zdechlino,
chcete ohněm tropit škody?

Velitel: Chceme tady stavět hranice
a upálit ty tvé mladice.

Náčelnice: My váš oheň uhasíme! *(vychrstne na trošku vody)*

Velitel: Náš oheň že uhasíte?

Náčelnice: Ano, však vy uvidíte!

Velitel: Proč poslouchám drzou pusou,
upeču tě jako husu.

Náčelnice: Tělo tvé už zavání,
připravím ti koupání.

Velitel: Dáš mi... koupel? Ty stará kráva?

Náčelnice: Bez poskvrny budeš, jako dívka když se vdává.

Velitel: Prodejná šlapka nestoudná!

Náčelnice: Rodem svým jsem svobodná!

Velitel: Však ty křičet přestaneš!

Náčelnice: S klukama už se ven nedostaneš!

Velitel: Buď se tady rychle ohni,
nebo skončíš v jednom ohni.

Náčelnice: Vodo, dělej, co umíš skvěle. *(polije Velitele, zleva pomalu přichází radní a děsí se)*

Velitel: Co to je no do pr...

Náčelnice: Nebyla snad teplá dost?

Velitel: Nech toho! Mám vážně zlost!

Náčelnice: Já ti jenom dodám vláhy,
aby z tebe vyšel květ.

Velitel: Jsem vyschlý a skoro nahý.

Náčelnice: Tak se ohněm osuš zpět.

Radní: Ženy chovají se zruďně
jen aby se udělaly,
tančí vždy u hudby svůdně
pití by tak holdovaly.
Žádná není už nevinná.
Felixos, ten starý hlupák
dal své ženě hodně vína,
Patrasúsa tančí dupák,
chová se jak stará špína.
Na nohou se sotva drží,
pak chce vylézt ne střechu,
ta si slušnost neudrží,
zpitá dělá neplechu!

Velitel: Jen počkej, jak tě poraní,
co provedly nám ženy zvrhlé,
vodou polily nás, krávy trhlé,
jsme teď jako pochcaní!

Radní: Právem, to ví Poseidón sám,
sami jsme je zkazili,
neřest poskytujujeme kozám,
máme co jsme zasili.
Řeknem třeba zlatníkovi:
„Žena mnoho tančila,
z řetízku, který byl nový,
zlatý kolík ztratila.
Já musím plout k Salamíně,

mistře, nač ty manýry,
večer zajdi k mojí ženě,
zasuň kolík do díry!”
Hned prosíme zase ševce,
nářadí má zdařilé:
„Kůže se roztáhnout nechce,
úzká je botka mé milé.
Dojdi k ženě odpoledne,
pořádně ji roztáhni,
ať si bota pěkně sedne,
zvlhči ji a protáhni.“
Sem až tohle všechno spěje,
já, vážený státní radní,
zrovna když se zlo nám děje,
nemůžu pro poklad hradní.
Už nechci do toho zabrušovat,
abych zas nemusel vybrušovat.
Přineste sem páčidlo,
jdeme skončit drzý odboj.
Kam koukáš, ty strašidlo?
Chceš jen chlastat vinný nápoj?
Chyť to za tuhle stranu,
jdi otevřít hradní bránu.

L: Nemusíte s námi prát se,
rozum by byl lepší rádce,
sama vyjdu z naší tvrze
skončete už rvačky drzé.

Radní: Vskutku, špíno? Kde je stráž?

Chop se jí a ruce svaž!

L: I když je sluha veřejnosti,

sáhne na mě a zlámu mu kosti.

Radní: Snad se ženské nebojíš?
Ty tam, běž mu na pomoc,
ženská prý je na něj moc,
když ji svážeš, obstojíš!

Pochvilé: Jestli tady pudeš,
flákanec dostaneš.
až se hned posereš.

Radní: Fakt se po... no, to je sráč!
Kdepak máme další stráž?
Spoutej tuhle starou dámu,
zacpi jí tu hnusnou tlamu!

Spustilé: Sáhni na ni, zkoušej štěstí,
dostaneš pak pěkně pěstí.

Radní: Co zas? Kde je další? Zuby zatni,
tuhle sprostou ženskou zatkni.

Zkládilé: Artemis ať při mně stojí,
nechej nás už na pokoji,
nebo ti vyškubu z hlavy všecko,
rozbřečíš se jako děcko.

Radní: Nemám už další posily,
běda mužům, kterým žena vládne.
Postupujme spolu k cíli,
slávu má, kdo v bitvě padne!

Lys: Nás je ale ještě víc,
máme spoustu bojovnic.

Radní: Jenom do nich, ruce svažte,
ženské na kolena sražte.

Lys: Holky moje, do zbraně!
poběžte ven, hrr na ně.

Pekařky, i kořenářky,
kuchařky i sekretářky,
podřežte jim krky, rozpárejte je,
zmydlete je, pobijte, utopte je všechny,
prostě ty triky jako vždycky!

(perou se spolu a sundávají jim zbroj)

Nechte jim zbroj, pojdte zpátky,
není čas na nahé hrátky.

Radní: Tohle vojsko, málo platný,
tady vidím velký špatný.

Lys: Zakopl jsi na rovině,
na čele ti roste boule,
nejsme žádné otrokyně,
ženy mají taky koule.

Radní: Každá se jich ihned chytá,
když nadmíru je zlitá.

Velitel: K čemu nám jsi, Byrokrate?
Že snad s touhle divou zvěří
domluvíš se, tomu věříš?
Vůbec nic jim není svaté.

Náčelnice: Co jsi čekal, příteli?!

Na svoje si ruku vztáh,
sklízíš, jak jste zaseli,
když udeříš, padneš v prach.
Radši budu doma sedět,
jako cudná, milá panna,
kdo si bude války hledět,
toho čeká tvrdá rána.

stařec: Ježíši Kriste!

Radní: Cóóó?

To jsi Dia myslel jistě!

Velitel: Co teď s těmi fúriemi?
Kde je téhle vzpoury zdroj,
copak chtějí, snad ne boj?
Z této věci smutno je mi,
nejsvatější chrám na zemi
zabral vztekly včelí roj!
Byrokrate, zeptej se jí,
však pozor si dej na ni,
zjisti záměr těchhle saní,
ať víme, co chtějí.

Radní: Nejprve bych věděl rád
a na to se vás budu ptát,
proč nás vlastně chcete srát
proč zabraly jste náš hrad!

Lys: Chceme chránit naše zlato -
války nestojí vám za to.

Radní: Snad peníze jsou té války důvod?

Lys: Špatnost všechna má v nich původ!
Koblihandres aby kradl,
ouřad zase aby vládl,
podporují nepokoje,
ať si užijí to svoje,
ať si dělají co chtějí,
všichni radní a zloději.
Ať si hrají, jen bez peněz,
zloděj však patří do želez.

Radní: A co s tím uděláš?

Lys: To se ještě ptáš?
Ženy teď pokladnu ovládnou.

Radní: Vy chcete vládnout nad pokladnou?

Lys: Co se divíš stále tomu?
Vládneme i kasám domů.

Radní: Velký rozdíl v tom je.

Lys: A proč by to mělo být jiné?

Radní: Státním se platí boje!

Lys: Přednostně: čas válek pomine!

Radní: A komu tím prospějete, co? Druhé straně?

Lys: Vám přece a vaší záchraně.

Radní: Vy?

Ženy: My!

Radní: No to je tedy výborné!

Lys: Zachráněn budeš, ať chceš, nebo ne.

Radní: To je drzé a odporné!

Lys: Ačkoliv s tebou cloumá zlost,
taková je naše povinnost!

Radní: U Deméter, to je kampaň!

Lys: Každá muže svého zachraň!

Radní: A když k tomu nedám souhlas?

Lys: Tím větší dám na to důraz!

Radní: A co že se o mír a o válku staráte?

Lys: To ti povím, poslouvej, Byrokrate.

Radní: Tak mluv, nebo budeš brečet!

Lys: Poslouvej a přestaň na mě vrčet!

Radní: Je těžké ve vzteku držet pěsti.

Náčelnice: Sám budeš brečet a přijdeš do neštěstí!

Radní: Babizno stará, nekrákej!
A ty už konečně vyprávěj.

Lys: Válečný celý dlouhý čas
seděla doma každá z nás,

mlčela a poslouchala pokorně
zprávy, jak válčíte stále odporně,
s důvěrou a úsměvem vynuceným
jsme se ptaly se srdcem zdrceným:
“A co dnes, byl už mír dojednán,
a do kamene konečně vytesán?”
“Co je ti po tom?” zní manžela odpověď,
a tak jsem i já mlčela až doteď.

Náčelnice: Já bych zticha nezůstala!

Velitel: Po hubě bys pak dostala!

Lys: Tak sedím doma a nic už neříkám,
co chvíli dozvím se další „skvělý“ plán,
ptaly jsme se: „Který z mužů, blázen,
zas ztratil rozum, kdy se vrátí na zem?”
Muž na to: „Do kuchyně s tebou,
nebo to schytáš, muži válku vedou!”

Radní: Ten chlap mluvil dobře, ví bůh!

Stařec: Vždyť jste říkal, že bude výbuch!

Lys: Ty idiote! Že to ten chlap dobře řekl?
Jste hloupí a nedáte si poradit?
Když slyšeli jsme, že chcete chlapce nasadit,
prý “Je zde ještě nějaký statný Řek?”
“Při bozích, žádný už tu není,”
bylo jasné, že musí na věc ženy.
Shromáždily jsme se všechny,
a shodly se, že zachráníme lid řecký.
Mlčte teď jako dříve my,
ženy zachrání vás před vámi!

Radní: Vás nebude poslouchat žádný muž!

Lys: Mohl bys zmlknout už!

Radní: Kvůli tobě ne, ty čarodějnice,
i kdybys mlela ještě více!
Babo se závojem na hlavě!

Lys: Když vadí ti závoj, jde to hravě:
hubu ti omotám a budeš ticho!

Náčelnice: A tu máš košík, tam schováš břicho!

Lys: Teď vlnu před' a navlékej korálky,
místo vás ženy půjdou do války.

Náčelnice: Sestry, konečně odložme už vědra svoje,
přišel čas rozšířit udatných družek voje!

sbor žen: Když tančím, nemám už obavy,
že se má kolena unaví,
chci se jen podobat mladícím,
moudrostí a krásou skvějícím,
a hlavně láskou ke vlasti své,
kterou vynikají ženy ctné.

Náčelnice: Nejstatečnější dcery naší země,
svůdné je matek a chův plémě,
ženy umí jako růže píchat,
velkou moc má naše pýcha,
vášeň, ať ve vás silně plane,
milfkám příznivý vítr vane.

Lys: Všemocná Afrodíté, Eróte sladký,
dýchněte toužebný žár na naše zadky,
ať naše prsa uhranou muže,
až jejich žaludy vyskočí z kůže.
Když se tak stane, budeme známy
jak ty, které válku skončily samy.

Radní: Cožeto?

Lys: Takto zní první můj mírový návrh:
zákaz mužům chodit se zbraní na trh!

1.stařena: Ví Afrodíté, to se jim zakáže!

Lys: Bez meče nemáte dostatek kuráže?
Na nákup zásadně ve zbroji chodíte,
zřejmě se hrnců a kapusty bojíte.

Radní: Tak se chová statečný muž,
na sobě zbroj a u pasu nůž!

Lys: Ne, je to směšné, ba ještě hůře,
s Medúzou na štítu kupovat kuře!

2.stařena: Já sama viděla na městské tržnici,
velitel na koni sundal si přilbici,
naložil do ní si vajíčka vařená,
která mu na trhu prodala stařena.
Jiný zas na trhu kopím se oháněl
jak Petros Paulos, když zlo z Hradu vyháněl.
Vyděsil fíkařku pohledem loupežníků,
zabořil hlavu svou do jejích zralých fíků.

Radní: Ale jak skončíte násilné zmatky,
a řecké státy jak smíříte zpátky?

Lys: To jasné je jak obloha.

Radní: Tak řekni mi to, proboha.

Lys: Jako když se zamotají nitě,
které my rozmotáme hbitě,
rozpleteme i válku svědomitě,
posly pošleme tam a zase onam,
nechte nás náš plán vykonat.

Radní: Jsi hloupá kráva, tím jsem si jist,
válčit není jak vlnu si příst!

Lys: Ne, to mužům schází rozum zdravý,
jsou stádo volů, my nejsme krávy.
Jak vlna jde všechno spravit.

Radní: Tak povídej, zkusím to strávit!

Lys: Jako se nejdříve ve vodě vlna pere,
je třeba poprat se s člověkem, který jen... žere,
Vyženem z města veškeré neřády,
kteří se tajně scházejí, chtějí jen úřady.
Pak všechnu vlnu nacpeme do koše dobré vůle,
i cizince, hosty a přátele, to úspěchu je půle,
všechny společně svážeme pro obecné blaho,
i z dalších osad dá se získat, a ne draho,
vlna na veliké množství látky,
s novými šaty pak lid skončí hádky.

Radní: Vlnu čistit a vázat to ženy umí,
na to nikdo s podivem nečumí.
O válce nevíte zhola nic!

Lys: Co sis to kreténe dovolil říct?!

My ženy zlou válkou trpíme nadvakrát.
Zprvé, své syny vidíme umírat!

Radní: Hubu drž, nemluví se o ztrátách.

Lys: Zadruhé, mladinké jsme, nechceme strach,
chceme si užívat rozkoše a lásky.
Místo toho doma spíme samy,
mužům milejší jsou v poli stany.
Mé srdce pláče pro mladé krásky.
Dívky jsou doma jen s krásou svou marnou,
svobodné v domech svých pomalu stárnou.

Radní: I muže přec jednou dostihne stáří.

Lys: Ale jen ženě rychle život zmaří!
Dokonce stařec s bílou hlavou
může se oženit s dívkou mladou.
Ale žena má na vdávání jen krátký čas

a když ho prošvihne, nevrátí se zas,
pak nikdo ji nechce a musí čekat na zázrak.

Radní: Zato starý, když vztyčí se mu ještě pták...

Lys: Ty! Proč se prostě nepoučíš a nezdechneš?

Poříd' si rakev a do země zalehneš!

Na pohřeb koláče napeču, tady máš věnec! *(všechny by ho měly polít)*

1.stařena: A další ode mě, bude to to tvůj konec!

2.stařena: I ode mě, ať dobře se ti leží!

Lys: Na co ještě čekáš, čas běží!

S Cháronem měl by ses plavit,

do podsvětí už odejít.

Radní: Nebudu dál snášet, jak mě tu uráží,
ostatním radním se zmáčený ukáži,
ať sami vidí, co děje se tu.

Lys: Viníš nás, že jsme tě nevystavily světu,
jako před pohřebním obřadem nebožtíka?

Neboj se budeme pro tebe vzlykat. *(měla by odejít, pak se vrací)*

Velitel: Nesmíme dál otálet.

Všichni muži schopní boje,

svlékněte teď šaty svoje.

Do práce, a hned!

Problém nám tu roste, smrdí,

budeme teď chlapi tvrdí!

sbor: Čichám tu, čichám tu všelicos,
ve strašném ženském tom zločinu
větřím plán tyranů, zlosynů,
smrdí to bezprávím jak Ficos!
Že se svést necháme, máme strach
Dávulvos, jeden z obchodníků
prodá nám slečinky z chodníku

čeká nás finanční krach.

Velitel: Jak strašné, ženy v politice!

O zbraních nám tady kážou,
že prý spartské spory smažou,
spíš vlka smíří se zajícem!
Chtějí zpátky tyranidu vrátit
do xichtu se nám hejno slepic směje,
nesmíme dopustit, kam tohle to spěje,
svobodu víckrát nesmíme ztratit!
S mečem všude chodit budu,
na velké svátky, trhy prosté,
ztrestám tyhle ženy sprosté,
rozbiju jim každé hubu!

Náčelnice: Odložme si, milé dámy,
musí tyhle staré pány
zničit naše síla líbezná,
že je vlastní matka nepozná!

sbor žen: Občané, slyšte naše slova,
mír a klid v obci budou znova,
dobře jsme vedeny z domova.
Od dětství nosíme nádobu
s úlitbou pro bohů pohodu,
mladé jsme chodily v průvodu,
v šatech nejlepšího původu.

Náčelnice: A proto je má povinnost,
nemějte za to na mě zlost,
zavést lepší poměry do naší země.
I když patřím do ženského plémě.
My ženy také obci přispíváme,
a syny do zbraně vám dáváme,

zato vy, dědci, nic dobrého neděláte,
co se ušetřilo, hnedka promrháte,
daně neplatíte, dávky pobíráte!
Neřekneš už slovo křivé,
když tě botou sejmu dřive!

Sbor: To je hybris, to je zpupnost!
Aby tohle mohlo přestat,
musíme je sami ztrestat,
kdo má koule, ten má mužnost!
Nebudme jak staré baby,
shodme dolů svoje šaty,
ať tu smrdí naše poty,
však jsme ještě ňáci chlapi!
Jak mladíci v plné síle
setřesme si stáří z ramen,
ať v nás zase plane plamen,
dosáhněme svého cíle!

Velitel: Nedejme jim žádnou šanci,
ještě začnou stavět lodě,
pak uzavřou alianci
budou válčit i na vodě.
Nebo začnou cválat v sedle
však to umí ženy dobře,
nás sedlají jak ty oře,
pevně drží se nahoře
na koni jsou jak posedlé.
ujedou velikou dálku,
vzpomeňte na dívčí válku.
Zkroťme je, ztrestejme, skončí na kolenou,
v kleče pak nejlepší budou mít za sebou.

(naznačuje zásun)

sbor žen: Když mě našťveš, při bohyních,
vypustím svou divou svini,
o pomoc tu budeš řvát,
až ti chlupy budu rvát!
Dámy, všechny svršky dolů,
ať tohleto stádo volů
cítí hněv našeho sboru.
Zkus si jít blíž, útoč třeba,
pěstí dáme ti do zubů,
neukousneš ani chleba.
Otevřeš-li na nás hubu,
kopneme tě do rozkroku,
takový jsi náš trn v oku.

Náčelnice: Nic si z vás nedělám, vy dědci,
jen hodně křičíte, ale přitom jste křehcí,
Když s námi jsou dívky a Vsedlestálé,
nic nám neuděláte, i když hlasujete stále.
na sněmu jste od nevidím, do nevidím,
a sousedi vás vážně nenávidí,
trochu přiškrtit byste zasloužili,
zmáčknout, a pak třeba dobře byste žili!